

рази на Б. Андреевъ. Този герой на малкия градъ буди хубави чувства у зрителитѣ.

Малко грубичкѣ, ругателенъ, еснафъ отъ чиста проба, но съ проста душа — той се мъчи да излѣзе отъ кожата си, да стане нѣщо извънъ природата си — изтънченъ московчанинъ. И все пакъ остава това, което е : природно властна натура, съ първична суровостъ. Стремезитѣ му за голѣмство го увличатъ, но не го оплитатъ въ мрежитѣ си — въ неговата душа не е мъчно да се долови истинскиятъ човѣкъ отъ народа.

Какъ се обѣрква неговата простовата еснафска душа отъ блѣсъка на московското общество ! Съ страсть зажаднява сърдцето му да се види между московцитѣ, и отведнажъ — всичко у Гордея се преобразява, обръща се наопъки — цѣлиятъ му миръ е поставенъ вече въ друга плоскостъ.

Този преломъ се рисувахе много добре отъ артиста. Чувствувахе се зрѣлото разбиране на ролята.

Бедниятъ Гордей ! Той приемаше дори унижения само и само да стане нѣкакъвъ благородникъ. Дори замисляше да живѣе въ Москва, но така глупаво и неопитно, както си е мислилъ за своя герой навѣрно и самиятъ Островски.

Образътъ се огрѣваше отъ различни свѣтлини. Тая заслуга трѣбва да се признае на Б.